

Sygn. akt PR Pa 24.2020

Łask, dnia 14 stycznia 2020 roku

Urząd Gminy Sędziejowice SEKRETARIAT		
Data wpływu	20. 01. 2020	Hość zał.
Nr dziennika	Ok/556/01/20/PP	
podpis przyjmującego	KH	

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Łodzi

ul. Piotrkowska 135

90-434 Łódź

za pośrednictwem

Rady Gminy w Sędziejowicach

ul. Wieluńska 6

98-160 Sędziejowice

Skarżący:

Prokurator Rejonowy w Łasku
ul. Przemysłowa 5, 98-100 Łask
REGON Prokuratury Okręgowej w Sieradzu: 731646408

Strona przeciwna:

Rada Gminy w Sędziejowicach
ul. Wieluńska 6, 98-160 Sędziejowice

SKARGA

na uchwałę nr XLIV/314/18 Rady Gminy Sędziejowice z dnia 9 sierpnia 2018 roku w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sędziejowice”.

Działając w oparciu o przepis art. 8, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 3 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.)

zaskarżam

uchwałę nr XLIV/314/18 Rady Gminy Sędziejowice z dnia 9 sierpnia 2018 roku w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sędziejowice”.

uchwale tej zarzucam:

naruszenie art. 4 ust. 1 i art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych poprzez zawarcie w § 4 uchwały sformułowania, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2019 r.

Wskazując na powyższe i powołując się na przepis art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

wnoszę o:

stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części dotyczącej § 4 uchwały.

UZASADNIENIE

Rada Gminy w Sędziejowicach w dniu 9 sierpnia 2018 roku podjęła uchwałę nr XLIV/314/18 w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Sędziejowice”.

Uchwała ta została podjęta w oparciu o przepis art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. 2018 r., poz. 994, 1000, 1349 i 1432) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454).

Na wstępie należy rozważyć, czy zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego. Wprawdzie ustawa nie zawiera definicji aktu prawa miejscowego, jednakże zarówno doktryna, jak i orzecznictwo wypracowały jednolite stanowisko co do celów aktów prawa miejscowego. Zgodnie z tym stanowiskiem należy przyjąć, że zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego, gdyż posiada jego znamiona. Posiada ona cechę ogólności – generalności i abstrakcyjności, określa również adresata – poprzez wskazanie jego cech, a nie wymienienie

go z nazwy. Dyspozycja uchwały określa postępowanie adresata i ma zastosowanie do wielu powtarzalnych okoliczności oraz ustala regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, którego zobowiązani przestrzegać mieszkańcy Gminy Sędziejowice. Zaprezentowane stanowisko oparcie znajduje m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2002 roku (sygn. akt I SA 2160/01, LEX nr 81765), w którym Sąd ten wskazał, że jeżeli akt prawotwórczy (uchwała gminy) zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to jest to akt prawa miejscowego. Kwestionowana w niniejszej skardze uchwała Rady Gminy zobowiązywała wszystkich zobowiązanych na terenie gminy Sędziejowice do stosowania się do regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Z treści art. 91 ust. 1 i 4 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały organu samorządu gminnego jest istotna sprzeczność uchwały z prawem. W orzecznictwie podkreśla się, że opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność oraz wzruszalność decyzji administracyjnych, można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (*wyrok NSA z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97, wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 września 2005 r., sygn. akt IV SA/Wa 821/05*).

Odnosząc się do zarzutu niniejszej skargi, wskazać należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące (a zatem również akty prawa miejscowego) ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia. Z kolei § 4 uchwały wskazuje, że zaskarżona uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego. Jednocześnie jednak w § 4 uchwały datę jej wejścia w życie określono również w drugi sposób poprzez wskazanie konkretnej daty obowiązywania ustawy tj. 1 stycznia 2019 roku. Wyznaczając w taki sposób dzienną datę wejścia uchwały w życie Rada naruszyła powołany wyżej przepis (art. 4 ust. 1), tym samym powodując rozbieżności między postanowieniem uchwały wskazującym datę jej wejścia w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia i datą dzienną wskazaną w § 4 uchwały. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i doktrynie wykształciło się pojęcie dobrej

(przyzwoitej) legislacji. Do zasad takiej legislacji zalicza się m.in. budzenie zaufania do prawodawcy, skuteczność norm prawnych, komunikatywność tekstu. Trudno natomiast mówić o zaufaniu, skuteczności i komunikatywności, gdy - po opublikowaniu aktu prawa miejscowego - mogą się pojawić wątpliwości co do czasu jego wejścia w życie (*por. wyrok NSA z 06.10.2003 r., sygn. II SA/Łd 1331/03*). Pozostawienie § 4 uchwały w dotychczasowym brzmieniu stanowiłoby naruszenie jednej z podstawowych zasad konstytucyjnych, a mianowicie zasady wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP statuującej zasadę demokratycznego państwa prawnego - zasady zaufania do władzy publicznej i stanowionego przez nią prawa. Zaskarżona uchwała w § 4 jest wadliwa, bowiem budzi wątpliwości co do rzeczywistej daty jej wejścia w życie. Z jednej bowiem strony wskazuje się, że uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni, a z drugiej strony wskazuje się, że ma moc obowiązującą od 1 stycznia 2019 r., a zatem jest wewnętrznie sprzeczna. W takim wypadku winna znaleźć zastosowanie podstawowa zasada, zgodnie z którą uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym. Treść art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i innych aktów prawnych wskazuje, że został on ustanowiony po to, by nie musieć traktować przepisu o wejściu w życie danego aktu jako przepisu nierozdzielnie związanego z całym aktem (*wyrok TK z dnia 3 października 2001 roku, sygn. K 27/01 OTK 2001, nr 7, poz. 209*).

Końcowo nadmienić należy, że uwagi na fakt, iż kwestionowana uchwała została podjęta w 2018 roku, brak jest obecnie ograniczenia czasowego co do możliwości stwierdzenia nieważności uchwały organu gminy. Wynika to wprost z art. 94 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu nadanym mu przez art. 4 ustawy z dnia 12 maja 2000 roku o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 48, poz. 552), tj. od dnia 15 lipca 2000 roku. Po wskazanej zmianie przepis ten stanowi, że nie stwierdza się nieważności uchwały organu gminy po upływie jednego roku od dnia ich podjęcia, chyba że są one aktem prawa miejscowego.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zaskarżona uchwała Rady Gminy Sędziejowice jest aktem prawa miejscowego, a wniosek niniejszej skargi jest w pełni uzasadniony.

Załączniki:

- 2 odpisy skargi

ASESOR
Prokuratury Rejonowej w Łasku

Damian Mularczyk